

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БРОЈ: 3069
година XIX ИНБИЈА АПРИЛ 2008

ТЕМА БРОЈА:

**СВЕ ШТО ЗНАТЕ О ГОРАНУ ЈЕШИЋУ
А НИСТЕ СМЕЛИ ДА КАЖЕТЕ**

ПРОЧИТАЈТЕ ОВДЕ!

**Најчувенија пољана у Србији и шире
« Пеперс » ледина - данас**

САБРАНА « ДЕЛА » НАШЕГ ПРЕДСЕДНИКА

- Општина Инђија задужена за тринаест милиона евра
- На почетку Јешићеве «успешне» владавине на тржишту рада било 6000, а сада преко 10.000 људи
- ЈКП »Водовод и канализација» из Инђије прети блокада рачуна од два милиона евра – пресуда у спору са «Путоградњаинжењерингом» само што није извршена
- Скандалозно: тражена три стана провизије предузећу «Михајловић» из Бајине Баште
- На « Пеперсима » општина Инђија изгубила 250.000 евра
- Нови слоган за оне који воле да слажу : «Лажеш ко 3,5 Јешића!»
- «Велики брат» и «Мали бата» у заједничким акцијама

**Наша редакција затрпана писмима, порукама и мејловима разочараних грађана Инђије
Време је за часну и поштену власт!**

ОВО ЈЕ ПРОПАГАНДА

Да ли сте већ чули да се у општину Инђија, у последњих осам година, слило око 500 милиона евра инвестиција?

Да ли знате да је председник општине запослио 2.500 људи и да ће, за који месец, запослити још 25.000?

Да ли сте већ обавештени да је Инђија испред Франкфурта, Мадрида, Амстердама и других великих европских градова?!

Да ли су вам већ јавили да је то најбоља општина у југоисточној Европи?

Да ли се и до вас пронео глас о «електронској општини» и «чувеном» «Систему 48»?...

А ОВО ЈЕ ИСТИНА

Инђија има много «бољих» резултата, али за њих се далеко мање зна!?

Инђија је, готово сигурно, на првом месту у Европи по трпању пара свих житеља ове општине у приватне цевове и један од модела по коме је, од 2000 - т е до данас, опљачкана и сама држава Србија!

Инђија је књишки пример за све благодети и пошати искварене власти која, тобоже радећи за добробит свих, у ствари највише ради за себе саму! За зимовања у сред лета и летовања у сред зиме, за «стручна» путовања у престижне светске дестинације, за систем «ево теби мало - да мени даш много», за «учиним ти - учиниш ми», за куповину «сигурних» бирачких гласова, за баснословне провизије и уцене инвеститорима, за «законско» богаћење...

Кад већ многи долазе у Инђију по пелцере /?!/ ваљда ће неко доћи и по најчувенији - како од конобара - хонорарца, преко фотелје председника општине, /прво запослење/ постати, вероватно, један од најбогатијих људи у региону?! /а можда и шире?!/

Актуелни председник општине, бриљантно је окончао све «западне» /Сорошове/ курсеве па је, скоро, на првом месту у свету по томе колико је вешт манипулатор јавношћу /често слаже док и не зине/ и очит пример како скупа пропаганда чини чуда. Баш зато, они који не знају а гледају и читају «демократске», «слободне» медије, мисле да се у Инђији краљевски живи!?

Кад просечни грађанин негде отпутује ван општине, већ на први помен одакле је, одмах постаје предмет препознатљивог меркања - као да је неки ловатор у рангу султана са Брунеја!

Или се домаћинима учини, у најмању руку, сумњивцем и лудаком ако каже да је у питању само пусто хвалисање и да се «умивена» и «идилична» слика о Инђији не једе и не маже деци на хлеб!

А, о томе колико су банкарски насели на његове лажи, и да не причамо - нит мањег града, нит више банака! Само не знамо докле ће да опстану, ако он опстане још коју годину тамо где се добро забаракадирао најпре, уз потпуно нелогичну, помоћ «јуловаца», а

онда и безрезервну подршку «еспесоваца»! /али, цео град зна да та подршка итекако кошта и да «пара врти, где бургија неће»/

Уосталом, ево и мало чињеница, па сами извреднујте «да ли лаже коза или рог»??!.

«Најбоља» општина у југоисточној Европи, благо нама, благо нама!

РЕЗУЛТАТИ ЗА ПОНОС

Према проценама упућенијих /читај председникових бивших и садашњих сарадника/, општина Инђија је у овом тренутку задужена за најмање тринаест милиона евра, а верује се да та бројка достиже и преко двадесет милиона европских монетарних јединица! Еј, бре - ко ће то, када и како да врати?!

На почетку његове владавине, две хиљаде године, на општинском тржишту рада на посао је чекало нешто преко 6000 људи. Осам година касније, и поред свих «Јешићевих» фабрика, тај број је нарастао на преко 10.000! Највише у Срему!!?

Мала привреда - некада понос овог краја - више није мала! Не, није порасла а није више ни привреда! Скоро да и не постоји, а њена старија посестрима је у потпуној ликвидацији! Познате инђијске фабрике ЈКИ, Интекс, Фабрика намештаја «Срем», одавно су пропале, а стотине и стотине радника немилосрдно остављене на ветрометинама транзиције. Оне које су приватизоване углавном су разјуриле раднике - било кроз преоштре услове рада, било кроз ниске или нередовне плате /Гумапласт, Војводинапродукт, Агроунија/.

Колетова «Агроунија» - рад, рад и само рад!

Уместо њих сада су у Инђији, практично, погони прљаве индустрије /»Хенкел», фабрика акумулатора «Мон Бат»/ и неколико предузећа која, сва заједно, једва упошљавају оно што је некад само једна од поменутих фабрика!

Тако, већ поменути, «Хенкел» - 28, «Мон Бат» предвиђа посао за 20, фабрика грејача «Бауер» упошљава око 100, фабрика лименки у изградњи - 15, а «Фаст» од кога се много очекивало – једва 150/

После пропалих преговора, отишла су велика привредна имена у суседне општине и регионе! Јер, свако ко неће да тутне у председников џеп /или џеп његових људи/, овде није добродошао!/? /фабрика осигурача «Мелер» са 1000 радних места отишла је у Сремску Митровицу, «Дон кафе» са 370 лоцирао се у Шимановце, баш као и «Јуб боје» са 120/

А ни чувени Пецони се није баш нешто претерано добро осећао у нашем граду па је, после доста вербалних а неки кажу и физичких сукоба са господином председником, уместо да гради фабрику кондиторских производа у Инђији, једноставно одлучио да купи «Меделу» из Врбаса. Еј, кад је Пецони изгледа налетео на јачег «играча». Шта рећи!/?

«Систем 48» преписан из Америке /гле случајности?/ постао је предмет општег самохвалоспева, а свако ко је видео како он функционише - није могао а да не скрије непријатну изненађеност.

И, замислите, од толико делегација и председника општина из Србије које су «похрлиле» овамо да виде то чудо над чудима, нико баш да га и практично примени. Зашто!/?

Чисто сумњамо да немају услове!/? Да не говоримо о томе, да такав систем отворених шалтера постоји у суседној Старој Пазови више од двадесет година!

Ах, да - недостају му само чувене седнице анализе «Система 48» па да то буде то!

А зашто председник рецепт није преписао од суседа већ из Америке излишно је и говорити. Исто онако као што је излишно говорити да су наш град удостојила посете чак два америчка амбасадора и то у веома кратком временском року. Можда нису била у Нишу и Новом Саду, али да не дођу у Инђију - таман посла!/?

Ово тумачите како год хоћете - намерно вам остављамо потпуну слободу!

Општинску управу чине «сви председникови људи». Запослено је на десетине лица на измишљена радна места, а председник је до сада сменио чак неколико секретара општинске управе. Сваки пут када би га ухватили у марифетлудцима и скренули му пажњу да нешто није по закону- «законито» су бивали отерани! А кад је дошло време и на председника Скупштине

општине Инђија, Маријана Ристичевића, са којим се често мирио и свађао, да би тиква коначно пукла код «Пеперса» /или се то нама само тако чини!/? пошто се нису били стекли услови а журило му се, сменио га је на једној полулегалној седници скупштине у згради «Водовода»! Као да нам је председника Скупштине општине постављао Управни одбор овог јавног предузећа, а не изабрани одборници као представници народне воље? Или је то била прилика да се пошаље порука да се Ристичевић сада може жалити само «управи водовода» - како се то каже у сленгу за овакве ситуације!/??

«ВОДОВОД» ПРЕД БЛОКАДОМ ?!

Јавна предузећа су легло криминала и, најблаже речено, брљотина свакаквих врста! Док директори деле енормно велике плате /150.000 - 200.000 динара/, запошљавају по политичким /читај «жутим»/ директивама помоћнике помоћника, портпароле портпарола, секретарице секретарица и сличне «кадрове». Јавна имовина је више приватна него јавна, па се крчми како коме одговара.

За последње председничке изборе у Србији, директор «Комуналца» је слупао службени «Ауди» превозећи неке баке из Нових Карловаца до бирачких места, а све у жељи да се скупи што више гласова за Бориса Тадића.

«Ауди» је једном приликом, 2003. године, оштетио председник општине Инђија, Горан Јешић, а штета је била око 100.000 динара и отклоњена у једном приватном сервису у Старој Пазови. Шта мислите колико је платио рачун?

Из средстава школског самодоприноса опремљени су кабинети директора јавних предузећа «Ингас» и «Водовод и канализација».

Радио телевизија Инђија програм почиње са: «Добро јутро, председниче!», а завршава прегледом његових дневних, службених и неслужбених, активности. Од десет вести које емитује он је бар у осам. Проверите било ког дана и у било које време, па кажите да лажемо!

Доведено је до пропасти, сасвим намерно, општинско урбанистичко предузеће, ваљда зато да би се од оних из других градова могла наплатити дебела провизија за сваки уговорени посао. Како иначе објаснити ту чудну жељу за његовим гашењем?

Најновија вест гласи: и дефинитивно је изгубљен спор са предузећем «Путоградња инжењеринг» из Београда и сва је прилика да ће ускоро текући рачуни «Водовода и канализације» бити блокирани за чак два милиона евра, иако ово предузеће није било инвеститор, већ само носилац функције вођења инвестиције за општине Инђија и Стара Пазова. /инвестициони однос 51% према 49%/

Наравно, не радујемо се муци у којој се / ни криво ни дужно/ нашло ово јавно предузеће и која ће, без икакве сумње, угрозити његов нормални рад. Али мора се констатовати да свачији капитал мора бити заштићен и да је господин Михајло Михајловић, власник и директор «Путоградњеинжењеринга» ушао у аранжман са општинама Стара Пазова и Инђија, које су биле инвеститори и гаранти пројекта регионалне канализације, извршио своје уговорне обавезе, а онда био ускраћен за уложени новац и добит.

Када је дошло до судског спора било је сасвим очито, за обе стране, да дуг постоји, па је Трговински суд у Сремској Митровици пресудом П.бр.314/2000 од 25. марта 2005. године, обавезао ЈП «Водовод и канализација» да предузећу «Путоградња инжењеринг» исплати укупан износ од 3.176.580,91 динара са затезном каматом на износ од 269.137,04 динара почев од 31.12.1998. године и затезном каматом на износ од 2.907.370,96 динара почев од 01. августа 1997. године као и знос од 361.865,90 динара на име трошкова поступка.

Против ове пресуде је изјављена жалба која је пресудом Вишег трговинског суда у Београду Пж. бр. 8775/05 од 21.11.2005. одбијена. Против пресуде Вишег трговинског суда изјављена је ревизија Врховном суду Србије и ових дана је, како сазнајемо, стигло решење да дуг мора да се плати! Додуше, остала је још само једна могућност жалбе, али са занемарљивом вероватноћом да се то може избећи.

Господин Михајловић је, према нашим информацијама, чак био спреман да се одрекне и камате у вредности од преко 40 милиона динара, али општина Инђија није урадила ништа да до нагодбе дође, односно уопште се није укључила у спор иако је то у поступку тражено. Питамо зашто?! Питамо - ко је за то одговоран?

Епилог је познат. Трпећемо без икакве сумње сви ми који живимо у овој општини, а дуг мора бити намирен. Платићемо га, на овај или онај начин, опет ми - у то можете бити сигурни! А хоће ли неко због овога еносити било какве последице?!

ТРИ СТАНА ПРОВИЗИЈЕ И РАДИ ШТА ХОЋЕШ

Један други Михајловић само што му је име Јова, власник грађевинске фирме «Михајловић» из Бајине Баште која треба да гради вишеспратницу у Новосадској улици, бије своју битку са општинарима. Свашта се ту издешавало, јер су једни услови важили до потписивања уговора а изгледа сасвим други када су машине и радници овог предузећа почели да руше стари објекат и постављају темеље новог. Одједном је, онако «с неба па у ребра», преиначена одлука и објекат који је припадао другој грађевинској зони

преведен је у прву. То је за господина Михајловића и његову фирму значило нових 250.000 евра додатних трошкова које је он, после доста проблема, ипак одлучио да плати како би могао бити свој на своме и изградити оно што је замислио.

Како смо сазнали из поузданих извора, један од емисара општинских моћника га је пријатељски саветовао: »Е, мој Јово, шта ћу ти ја кад не знаш да радиш! ?Даш лепо три стана провизије и прави, брате, шта хоћеш!«

Уместо да плати провизију, господин Михајловић је одлучио да уплати додатни намет /читај рекет/ и крене у реализацију пројекта који га је коштао у старту много више него што је могао и да замисли!?

«Свој на своме», али без провизије - предузеће «Михајловић» у Новосадској улици у Инђији

Ако вам се чини да је адаптација и доградња Соколског дома у Инђији испричана прича, мислимо да није јер она је и најбољи пример како је воља председника општине изнад свих, па и закона државе у којој живимо.

Разним малверзацијама, сплеткама и мућкама, са почетних 15 милиона динара колико је одлучено да се потроши на реновирање овог здања, дошло се до читавих 45 милиона. И то без иједне одлуке општинске скупштине, иако је она наручилац посла, 300 посто су пробијени предвиђени лимити, а одлуке је доносила једна посебна комисија на чијем је челу био, наравно, Горан Јешић!?

Лепо, али много скупо, брате! КЦИ

Преносимо вам, поштовани читаоци, и неке од бројних порука грађана које, свакодневно, стижу у нашу редакцију.

Игра коло Радикалац, поскакују ноге лаке
па у коло окупише све раднике и сељаке.
Хватају се сви у коло
инжењери и доктори и студенти наши млади и њихови професори.
Заиграјте, запевајте радикали млади
отворите радна места да нам народ ради!
Поведите овај народ док му није крај
водите га радикали, створите му рај!
Буд'те мудри као Пашић, паметних вас има доста
све нације окупљајте као свога драгог госта.
Снажно крен'те радикали, донесите свима среће
по Србији, нашој мати, нека свуда цвета цвеће!
/сегноре Нејо/

«Годинама само слушамо обећања, лажи и хвалисања. Шминкају град, а народ ровари по контејнерима!» /Илинка, Инђија/

«Од ове власти села нису добила ништа! Не верујем више ником, само радикалима! /Мирко/

«Људи, помагајте. Гладни смо и немамо посла! /Столе, Инђија/

«Само празне приче. Мисле да сам луда кад кажем да је у Инђији катастрофа и да медији преносе искривљену слику. Колико ли је онај Јешић потрошио наших пара за ту лажну рекламу?!» /Милица/

«Е, људи моји, свашта сам у свом животу видео. Али овако школованих лопова никад и нигде!»
/деда Пера, 73 год./

«Ако нас Јешић и ови његови и сад пређу, онда не знам шта да мислим о свима нама.
Зар је могуће да се продајемо за једну мајицу и флашу пива?! /Савка/

Народна загонетка:

« Јао Ево Штуца Исти Ћорак »

ПС: решење зависи од 11. маја, немојте да вас обрлати лажима! /Младена/

«Разлетели се ови из општине по селима - као и увек пред изборе. Мисле, дај да те сељаке зезнемо још једном, па после ко их шиша! Па, стварно, ако нас преваре – онда нек и шишају кад смо овце!
Јеша и његова екипа су се толико намлатили лове да ме чуди да се уопште и кандидовао? Више не може да победи, па да не знам колико гласова купи!
/Риле, Бешка/

Оснивач и издавач: Проф. др. Војислав Шешељ
Уредник издања: Дишић Милош

редакција за Инђију:
Изборни штаб Српске Радикалне Странке Инђија

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ВЕЛИКА СРБИЈА
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, ИНТЕРЈУ
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ